ρον τὰ εἶπε διὰ κυρίου ἄρθρου της τὴν Παρασκευήν. Καὶ τώρα ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς κτλ. τί λέγει;

ΚΑΤΕΒΑΙΝΕ

κουνιστὸς καὶ λιγυστὸς στὴν ὁδὸν Σταδίου, τἀπόγευμα τῆς Τρίτης, μὲ τὴν κάτασπρη φουστανέλλα του, καὶ μὲ τὴ φέσα του στραβὰ καὶ παληκαρίσια, καὶ μὲ τἀσημένια κουμπούρια στὴν μέση.

Ὁ νεανίας, μὲ τὸ καλαμένιο κορμὶ καὶ μὲ τὴν στεγνὴ καὶ μελαψὴ ὄψι, εἶχε περιβληθῆ τὸ Ἐθνικὸν κουστοῦμι καὶ τριγυρνοῦσε στοὺς δρόμους ἐπιδεικτικώτατα ἐτσι γιὰ νὰ τιμήση τὰς σκιὰς τῶν προγόνων καὶ νὰ συγκινήση τοὺς ζῶντας.

Δυστυχῶς οἱ ζῶντες, τόσον ἐξαρυλίσθησαν, ὥστε δὲν συγκινοῦνται ἀπὸ τέτοια θεάματα. Καὶ γι' αὐτὸ ὅσοι τὸν ἔβλεπαν, ἐψιθύριζαν, μετὰ βίας συγκρατοῦντες τὰ γέλοια:

— Νά, κ' ἕνας Ἐθνικὸς μασκαρᾶς!..

ΜΙΑ ΙΔΕΑ

τὴν ὁποίαν ὑποβάλλομεν εὐλαβῶς εἰς τὴν σύγκλητον τοῦ Πανεπιστημίου, καὶ διὰ τῆς ὁποίας ἠμπορεῖ μιὰ καὶ καλὴ νὰ ἐπαναφέρη τὴν ἡσυχίαν εἰς τὸ κάθε λίγο καὶ λιγάκι ὡς βάτραχον τοῦ Γαλβάνη ἀνατινασσόμενον ἀνώτατον Ἐκπαιδευτήριον.

Παραδεχόμεθα καὶ 'μεῖς, μαζῆ μὲ τὸν κ. Καζάζην, ὅτι δύο τρεῖς εἶνε οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος ταραξίαι φοιτηταί, οἱ ὁποῖοι συμπαρασύρουν καὶ τοὺς ἄλλους συναδέλφους των.

Αἴ, λοιπόν, δὲν ἀποφασίζει ἡ Σύγκλητος, ἀντὶ νὰ τοὺς καταγγέλλη καὶ νὰ τοὺς ἀποβάλλη, νὰ τοὺς δώσῃ ἀμέσως αὔριον, καὶ χωρὶς ἐξετάσεις μαλιστα, τὸ δίπλωμά τους καὶ νὰ τοὺς ξεφορτωθῆ ἔτσι ἀπὸ τὴν ράχιν της;

Τὴν ἰδέαν μας λέγομεν, καὶ ἠμποροῦν νὰ τὴν συζητήσουν οἱ ἁρμόδιοι.

ΑΛΛΕΣ ΒΟΛΕΣ

Ἄλλες βολὲς σὰν ἄκουγα
Τὴ νύχτα νυχτοπούλι νὰ λαλῆ,
Μιὰ μουσικὴ μαγεία μὲ πλημμύριζε
Κι' ἀλησμονοῦσα κάθε μου χολή ..

Τώρα τὴ νύχτα σὰν γροικῶ
Τὰ ἴδια νυχτοπούλια νὰ λαλοῦν,
Θαρρῶ πῶς τὴ θανή μου προφητεύουνε
Καὶ πῶς τὸ μαῦρο χάρο προσκαλοῦν...

Βόλος

Ἀδ. Παπαγιάννης

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΑΚΟΜΑ ΕΝΑ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Πρὸς τὸν «Νουμᾶ».

Ἀκόμα ἕνα μνημόσυνο μιᾶς θρησκείας, ἡ ὁποία εἰς αὐτὴ τὴν ἐποχή της — τῷ καιρῷ ἐκείνῳ τῆς νεότητός της — δὲν ἐμπῆκε σὲ στάδιο πραγματικό.

Ἑκατὸ φορὲς μπορεῖ ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος πρῴην Πρεβέζης νὰ μᾶς ἐπαναλάβῃ στὸ «Πραγματικὸ» τὰ λόγια τοῦ Σωκράτη πρὸς τὸν Ἀλκιβιάδη ὅτι: δὲν ἀρκεῖ ἡ γνῶσις τῶν ἠθικῶν ἰδεῶν διὰ ν' ἀπολυτρωθῆ τις ἐντελῶς τῆς ἀνταναχλάσεως τῆς ἐξωτερικῆς εἰκόνος τῆς «Ἁμαρτίας» ἀλλὰ καὶ 'μεῖς μποροῦμε χίλιες φορὲς νὰ τοῦ παρουσιάσωμεν μιὰν ὁλόκληρη Ἀνθρωπότητα, ὄχι ἀρνουμένην, ἀλλὰ ἀδιαφοροῦσαν, ἀλλὰ προχωροῦσαν χωρὶς νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψι της κανενὸς τὰ λόγια γιατί εἶνε ἡ ζωὴ κι' ἡ ζωὴ εἶνε τόσο ψηλὰ ποῦ δὲν τὴν φθάνει εὔκολα ὁ κάθε ἀερολόγος.

Ἕν' ἀκόμη μνημόσυνο μὲ ὡραῖα λόγια καὶ μετρημένον ἀρχιεπισκοπικὸν ὕφος...

Τὸ ψεῦδος καὶ ἡ ἄρνησις τῶν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς Εὔας ἰδεῶν τοῦ Σεβ. ὁμιλητοῦ, ἀντεπροσωπεύετο καταλλήλως ἀπὸ ὁλόκληρο μαυροφορεμένο κοινὸ — τὸ ἴδιο ποὺ φοροῦσε προχθὲς τἀνοιχτά του στὴν ἀντεθνικὴ ἑορτή — καὶ ἰδιαιτέρως ἀπὸ τοὺς δύο δορυφόρους του τὸν κ. Πολύβιον καὶ τὸν κ. Γεώργιον τοῦ «Νέου Ἄστεως», οἱ ὁποῖοι ἄλλως τε συμφώνως μὲ τὸ βαθμὸ ποῦ φέρουν, εἶχαν πιάσει θέσι κοντὰ στὸν Σεβ. ρήτορα. .

Ἕν' ἀκόμη μνημόσυνο τῆς θρησκείας ποῦ δὲν μπῆκε ποτὲ μπροστὰ — ὅπως καὶ τὸ ἀξιέραστο Σύνταγμα τοῦ κ. Ντελιγιάννη — μὲ ὡραῖα λόγια, τὰ ὁποῖα φαντάζομαι ὅτι θὰ ἐπαναλάβουν εἰς τοὺς ὕμνους των πολὺ ὡραιότερα οἱ ἀξιότιμοι κ.κ. Πολύβιος καὶ Γεώργιος Κονδυλοφόροι.....

Ο ΠΟΡΤΙΕΡΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟΝ

Κύριε Συντάκτα,

Εἶδα τὸ ἑξῆς ἄτοπον τὸ ὁποῖον καὶ παραδίδω διὰ τοῦ «Νουμᾶ» εἰς τὴν δημοσιότητα, πρὸς αἰώνιον αἶσχος τῶν κ. κ. Ἀναμοδίων:

Εἰς μίαν πλευρὰν τοῦ Α' Νεκροταφείου καὶ παρὰ τὰ μνήματα καὶ τοὺς σταυροὺς, ὑψοῦται ἀγεσόχως καὶ αὐθαδῶς ἓν ἀφοδευτήριον πρὸς χρῆσιν τῶν κ. κ. ἱερέων, νεωκόρων, νεκροθαπτῶν κλπ.

Διατί τοῦτο; Θὰ λυώσουν τὰ ὑποδήματά των οἱ κύριοι αὐτοὶ ἂν βγοῦν ὀλίγα βήματα ἔξω τοῦ περιβόλου τοῦ Νεκροταφείου;

Ἴσως οἱ ἄνθρωποι ἐκ τῆς ἕξεως ἀπέβαλον τὴν συναίσθησιν τῶν τοιούτων. Ἴσως νἀποσκλήρυνε τὴν ψυχήν των καὶ νὰ ἐνέκρωσε πᾶν ἐν αὐτοῖς αἴσθημα, ἡ ἀναλγησία ὡς ἀναλγησία, ἡ βασιλεύουσα ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ νεκροθάπτου, ἣν καὶ ὁ Σαίξπηρ ἐν τῷ «Ἅμλετ» ἀναφέρει. Ἴσως νὰ ἐπέδρασε ἐπ' αὐτῶν καὶ ἡ καθημερινὴ μετὰ τῶν νεκρῶν συνεργασία πρὸς ἀφαίμαξιν τοῦ βαλαντίου τῶν ζώντων.

Ἀλλ' οἱ κύριοι ἁρμόδιοι; Πῶς δὲν τὰ βλέπουν αὐτά;

Μιχ. Ν. Μιχαὴλ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

— κ. Καθαρολόγιον. Ἐσπεύσατε νὰ μᾶς καταδικάσετε ἀδίκως, ἀφοῦ σήμερα ἴσα ἴσα δημοσιεύομεν ἄρθρον τοῦ κ. Παλαμᾶ, ἐπὶ τοῦ ζητήματος τὸ ὁποῖον τόσον σᾶς ἐνθουσίασε. Ὅλη ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Σταματιάδη θὰ δημοσιευθῇ στὴν «Κριτικήν». Ἐμεῖς δημοσιεύομεν ἐδῶ, τώρα πρὸς χάριν σας, τὸ γράμμα μὲ τὸ ὁποῖον μᾶς ἐπροσκάλεσε ὁ κ. Σταματιάδης στὴν διάλεξίν του καὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖον φαίνεται καθαρώτατα ὁ σκοπὸς ὁ ἐθνικὸς ποῦ φωτίζει τὴν ἐργασία του: «Σήμερα θὰ ὁμιλήσω στοὺς μαθητὰς τῆς Ἀκαδημίας περὶ τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος. Τὸ πρᾶγμα θὰ ἐνδιαφέρῃ τὸν «Νουμᾶν» διότι τὸ γλωσσικὸν ψεῦδος εἶνε ἕνα ἀπὸ τὰ στοιχεῖα τῆς ἀνατροφῆς μας. Ἂν εὐκαιρεῖτε, σᾶς παρακαλῶ, νὰ παρευρεθῆτε, ὄχι βέβαια διὰ νἀκούσετε τίποτε νέον, ἀλλὰ νὰ παραστεθῆτε στὴν τελετὴν, ὅπου 250 νέοι θὰ λυθοῦν ἐπισήμως ἀπὸ τὰ δεσμὰ τοῦ δασκαλισμοῦ. Στ. Δ. Σταματιάδης, δ. μαθ. Καθηγητὴς τῆς Βιοτεχνικῆς Ἀκαδημίας»

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

— «Ὁ Ἔφηβος τῶν Ἀντικυθήρων. Συμβολὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἑλληνικῆς πλαστικῆς ὑπὸ Λ. Σ. Ἀρβανιτοπούλου». Ἀπὸ 39 σελίδας μόνον ἀποτελεῖται τὸ βιβλίον τοῦ νεαροῦ ἀρχαιολόγου, ὄχι διότι περιέχει ὀλίγα πράγματα, ἀλλὰ διότι κατορθώνει τὰ πολλὰ νὰ τὰ συμπτύσσῃ εἰς ὀλίγα, νὰ τοὺς δίδῃ ἕνα τόνον καὶ μίαν δύναμιν καθαρῶς ἐπιγραμματικὴν καὶ νὰ καθιστᾷ καὶ τὰ καθαρῶς ἐπιστημονικὰ ζητήματα ἐπαγωγὸν καὶ διδακτικὸν ἀνάγνωσμα εἰς τοὺς καθολοκληρίαν ἀμυήτους εἰς τὴν Τέχνην. Ὁμολογοῦμεν εἰλικρινῶς ὅτι τὸ βιβλίον τοῦ κ. Ἀρβανιτοπούλου, τὸ γεμᾶτο ἀπὸ ἐπιστημονικὰς γνώσεις καὶ τὸ στηριζόμενον ἐπάνω εἰς τὴν πλέον εὐσυνείδητον ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν, μᾶς ἐγρησίμευσεν ὡς ἠλεκτρικὸς προβολεὺς, τοῦ ὁποίου αἱ ἀκτῖνες πίπτουσαι ἐπὶ τοῦ ἀριστουργήματος τῶν Ἀντικυθήρων, μᾶς ἀπεκάλυψαν ὅλην τὴν εὐμορφιά του καὶ μᾶς τὸ ἐπαρουσίασαν ὅπως ἐβγῆκε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ μεγάλου τεχνίτου του.

— A few notes on the gospels according to St. Mark and St. Matthew. Based chiefly on modern greek dy Alex Pallis. Ὀξ. Ἀλέξ. Πάλλης ἐξέδωκε ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον βιβλίον περισπούδαστον περιέχον παρατηρήσεις καὶ διορθώσεις εἰς τὰ Εὐαγγέλια τοῦ Μάρκου καὶ τοῦ Ματθαίου. Ὁ διακριμένος λόγιος, βλέπετε, ἀπεφάσισε ν' ἀπευθύνεται πλέον περὶ τοιούτων ζητημάτων εἰς τὸ ἀγγλικὸν κοινὸν καὶ ὄχι εἰς τὸ Ρωμαϊκὸν κοινὸν, τὸ ὁποῖον ὄχι μόνον δὲν τὰ ἐννοεῖ ἀλλὰ καὶ τὰ παρεξηγεῖ.

— Περιεχόμενα τοῦ 26ου τεύχους τῆς «Πινακοθήκης»: ποίημα τοῦ Γκαῖτε (κατὰ μετάφρασιν Μορτζώκη). Ἀάσκαση ἡ πρώτη νεοελληνικὴ κωμῳδία, Ἀστωπίου ἡ τῶν γραμμάτων αἴγλη, Χοηστοβασίλη ἡ ζηλιάρες ἀδελφές, Δημητρακοπούλου πὰ-ντ' ἐσπάνι, Ἡλιοπούλου Ἱερὸν Ἀπόλλωνος Μελάτου, Καμβανέλλη ἀνοξείδωτος ἡ «Ἀλήθεια» τοῦ Χολᾶ, ποίημα τοῦ Στεκέττη, σκέψεις, καλλιτεχνικὴν κίνησιν κλπ. καὶ ὑπὲρ τὰς δέκα ἐκλεκτὰς εἰκόνας ξένων καὶ εἰδικῶν μας καλλιτεχνῶν.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ἐκτίθεται εἰς δευτέραν ἐπαναληπτικὴν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ κατασκευὴ ὑδραυλικῶν ἐργασιῶν κλπ. πρὸς ἄρδευσιν τοῦ ἄλσους Κηφισσίας.

Προσφοραὶ ἐνσφράγιστοι συνοδευόμεναι ὑπὸ χρηματικῆς ἐγγυήσεως κλπ. γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 3ης Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 10ην πρωινὴν ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ἑταιρίας, ἔνθα οἱ μειοδόται θὰ λάβωσι γνῶσιν καὶ τῶν ὅρων τῶν συμφωνιῶν.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 20 Μαρτίου 1881 Β. Διατάγματος περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων, καθ' ὃ οἱ διαγωνισθησόμενοι μειοδόται δέον νὰ κέκτηνται τὸ ἀπαιτούμενον πιστοποιητικὸν ἱκανότητος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Μαρτίου 1903

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῶν Σιδηροδρ. Ἀττικῆς)

ΔΙΑ ΤΟΥΣ κ. κ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Ὁ «Νουμᾶς» ἀπὸ τὴν 1ην Ἀπριλίου δὲν θ' ἀποστέλλεται πλέον στὰς Ἐπαρχίας διὰ τοῦ Πρακτορείου τῶν Ἐφημερίδων.

Ἐπειδὴ ὅμως ὑπάρχουν μερικοὶ οἱ ὁποῖοι θὰ θέλουν ἴσως νὰ διαβάζουν τὸν «Νουμᾶν» καθιερώσαμεν δι' αὐτοὺς τὰς

ΔΙΔΡΑΧΜΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΑΣ

ἀντὶ τῶν ὁποίων θὰ ὑποχρεώνεται τὸ γραφεῖον νἀποστέλλῃ τὸ φύλλον τακτικῶς εἰς τοὺς προπληρόνοντας ἐπὶ

ΜΙΑΝ ΤΡΙΜΗΝΙΑΝ

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται εἰς τὸ γραφεῖόν μας διὰ χαρτονομίσματος ἢ διὰ γραμματοσήμων Ἑλληνικῶν.

Δεκαπενθήμερον ἐπιστημονικὸν καὶ καλλιτεχνικὸν περιοδικὸν

Ἱδρυταί : Γ. ΑΞΙΩΤΗΣ καὶ Γ. ΛΑΜΠΕΛΕΤ

Συνδρ. ἐτησία Δρ. 10
» ἑξάμηνος » 6
» τρίμηνος » 4

ΚΡΙΤΙΚΗ

Εἰς τὴν «Κριτικὴν» συνεργάζονται οἱ καλλίτεροι λόγιοι κ' ἐπιστήμονες, ἰδικοί μας καὶ ξένοι.

Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν

Συνδρ. ἐτησία φρ. χρ. 18
» ἑξάμηνος » 6

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν : Διεύθυνσιν «Κριτικῆς» Ἀθήνας

Ἡ «Κριτικὴ» εἶνε τὸ εὐθηνότερον τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντων περιοδικῶν